

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 17502-09-21 בן חמו נ' מנשה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רבקה גלט

התובע יקיר בן חמו

נגד

הנתבע משה מנשה

פסק דין

1 לפני תביעה לתשלום פיצוי כספי בגין משלוח הודעות פרסומת שלא כדין, לפי סעיף 30
 2 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב 1982 (להלן: החוק).
 3
 4 על פי כתב התביעה, ביום 30.12.19 רכש התובע עדשות ותמיסה בחנות הנתבע ומסר את
 5 כתובת המייל ומספר הטלפון שלו לצורך קבלת חשבונית, אך לא אישר משלוח דברי פרסומת אליו.
 6 למרות זאת, ביום 14.1.20 נתקבל בתיבת המייל של התובע דבר פרסומת מאת הנתבע, אשר
 7 בעקבותיו פנה התובע אל הנתבע במכתב בו דרש כי יחדל ממשלוח דברי פרסומת אליו, וכי יפצה
 8 אותו בגין ההודעה. בעקבות מו"מ בין הצדדים, ביום 23.2.20 הוסכם כי הנתבע יפצה את התובע
 9 בסכום מוסכם בסך 700 ₪ וכך נעשה. ואולם, בהמשך לאמור, ולמרות ההתראה, הגיעו אל התובע
 10 בהמשך 6 דברי פרסום אסורים, לפי הפירוט הבא: במועדים 19.5.21, 16.6.21, 23.6.21, 22.7.21
 11 התקבלו הודעות מייל ובהן דברי פרסומת; במועדים 17.6.21, 23.6.21 הגיעו שני מסרונים הכוללים
 12 דברי פרסומת, לטלפון הסלולרי של התובע. לטענת התובע, התנהלותו חסרת הרסן של הנתבע
 13 מחייבת לפסוק פיצוי ברף המקסימלי הקבוע בחוק לכל דבר פרסומת, בסך 1,000 ₪, ובסה"כ 6,000
 14 ₪ בתוספת הוצאות משפט בסך 1,000 ₪.
 15
 16 הנתבע בכתב הגנתו אינו חולק על העובדות, אך טוען כי לאחר משלוח דבר הפרסומת
 17 הראשון, ניאות לפצות את התובע לפני משורת הדין ואף פעל להסרתו מרשימת התפוצה של
 18 העסק. בשל תקלה כלשהי בעדכון רשימות התפוצה אצל החברה החיצונית הנותנת לעסקו שירותי
 19 פרסום, לא הוסר שם התובע בפועל, ונשלחו אליו ההודעות המדוברות. לטענת הנתבע, היה בידי
 20 התובע להסיר עצמו על ידי פעולה קלה, אך הוא בחר לסכור פיו עד שנצברו ההודעות, וכעת הוא
 21 מבקש לעשות רווח קל ושיטתי באופן ציני. לאור זאת, מבקש הנתבע לדחות את התביעה ולחילופין
 22 הוא עותר לפסוק פיצוי בסכום נמוך באופן משמעותי.
 23

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 17502-09-21 בן חמו נ' מנשה

תיק חיצוני:

- 1 בדיון שהתקיים ביום 14.12.21 הסכימו הצדדים כי אין ביניהם כל מחלוקת עובדתית, אלא
2 המחלוקת נוגעת לגובה הפיצוי שיש לפסוק לטובת התובע. לפיכך, העיד כל אחד מהם וסיכם
3 טיעונו. התובע חזר על כל האמור בכתב התביעה, והנתבע הבהיר כי לדעתו אין מקום לפצות את
4 התובע, אך הוא מבין שהוראות החוק מזכות בפיצוי, לכן עתר להפחתת סכום הפיצוי, והוסיף כי
5 התובע פועל באופן סדרתי (טענה זו משום מה לא נרשמה בפרוטוקול, אך נאמרה באולם).
6
7 לאור עמדות הצדדים, ברור שיש לפסוק פיצוי לתובע, שכן משלוח דברי הפרסומת בא בגדר
8 האסור על פי סעיף 30 לחוק. לצורך קביעת סכום הפיצוי נזכיר בקצרה את ההלכות הנוהגות.
9
10 בהתאם להלכה הפסוקה, לא מוטלת על מקבל דברי הפרסומת החובה להקטין נזקו, ומתן
11 אפשרות הסרה אינו מחייב הקטנת הפיצוי, אך בית המשפט רשאי להתחשב בעובדה זו במכלול
12 שיקוליו. בין היתר, על בית המשפט לשקול את אופי הפרסום (אם הוא פוגעני), את התנהגות הנתבע,
13 את הרווח הצפוי לו מן הפרסום, ואת כמות הפרסומים (רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.14). עוד
14 נקבע כי העובדה שנקבע בחוק סכום מירבי של 1,000 ₪, אין משמעותה כי כל הפרה של החוק תביא
15 לפסיקת פיצוי בסכום זה, אלא מדובר בנקודת מוצא ממנה ניתן להפחית על פי נסיבותיו של כל
16 מקרה ומקרה, תוך התחשבות באפשרות ההסרה, ובהתנהלות המעוול (רע"א 2904/14 גלסברג נ'
17 קלאב רמון (27.7.14)).
18
19 נקבע לא פעם כי לנוכח תופעת ריבוי התביעות מן הסוג הנדון, שיש בה אפשרות לעשיית
20 "רווח קל", ובמיוחד אם מדובר בתובע המרבה בהגשת תביעות ממין זה, כי אז יכול בית המשפט
21 להפעיל שיקול דעתו ולפסוק פיצוי בשיעור מופחת (ע"א 2526-12-17 קסטרו מודל נ' רגב (8.4.18).
22
23 צבירתן של הודעות דבר פרסומת טרם הגשת התביעה הביא לא פעם להפחתה משמעותית
24 בפיצוי שפסק בית המשפט, ונקבע כי אילו נהג התובע בתום לב ותביעתו נועדה להגשמת תכלית
25 החוק, חזקה שלאחר ההודעה הראשונה או לכל היותר השנייה, היה מבקש הסרתו (רת"ק -59877-
26 10-20 ראיגורדסקי נ' מומנטום בע"מ (3.11.20); עניין קסטרו מודל).
27
28 החלתם של הכללים הללו, מחייבת לקחת בחשבון בענייננו, את השיקולים הבאים:
29
30 א. הנתבע שלח אל התובע את דברי הפרסומת למרות שנשלח אליו מכתב התראה לאחר דבר
31 הפרסומת הראשון, ולמרות שכבר פיצה את התובע בהסכמה, כאמור.
32
33 ב. לצד זה, התובע נמנע מלעשות שימוש באפשרות ההסרה הנוחה שהועמדה לרשותו בהודעות
34 המייל, באמצעות לחיצה על מקש יחיד. במקום זאת, העדיף לצבור את ההודעות ולהגיש
35 את התביעה, תוך הפנייה למכתב ההתראה הראשון, אף כי ברור שאותו מכתב שנשלח לפני
משלוח דברי הפרסומת שבנדון, לא עמד לנגד עיני הנתבע עובר לשליחתם, ולא זו היתה דרך

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 17502-09-21 בן חמו נ' מנשה

תיק חיצוני:

- 1 ההסרה שהוצעה. בהקשר זה, יש להבחין בין דבר הפרסומת הראשון שנשלח אל התובע
2 במייל ללא הסכמתו, ובין ההודעות הבאות שנשלחו במייל לאחר שבחר להימנע מן ההסרה.
3 מצד שני, יש משקל לעובדה שלא היתה כל אפשרות הסרה לשתי ההודעות שנשלחו
4 במסרונים.
- 5 ג. דברי הפרסומת נשאו אופי ענייני, נעים ומנומס, ואין בהם תוכן טורדני. בנוסף, אין מדובר
6 במשלוח על פני תקופה ממושכת, כי אם בהודעות לא רבות, על פני חודשיים ממוקדים,
7 שלאחריהם הוסר התובע מרשימת התפוצה.
- 8 ד. לא התרשמתי כי הנתבע פעל באופן "חסר רסן" כפי שייחס לו התובע, ולא מדובר בעסק
9 גדול הפועל בשיטתיות לעשיית רווח עסקי רב על ידי דריסת פרטיות לקוחותיו, אלא מדובר
10 בבעל עסק משפחתי קטן, שלמרבה צער מעד בהנחיית איש הפרסום שפעל מטעמו.
- 11 ה. עולה כי התובע, שהוא עורך דין, הגיש בשנים האחרונות תובענות לא מעטות בגין משלוח
12 דברי פרסומת שלא כדין.
- 13 מכלול השיקולים הללו, מוביל למסקנה לפיה ראוי לפסוק בענייננו פיצוי מופחת.
14
- 15 בגין המייל הראשון ושני המסרונים, אני מעמידה את סכום הפיצוי ע"ס 400 ₪ לכל דבר
16 פרסומת. בגין 3 הודעות המייל הנוספות, אני מעמידה את הפיצוי ע"ס 200 ₪ לכל הודעה. סה"כ,
17 יפצה הנתבע את התובע בסך 1,800 ₪.
18
- 19 בנוסף, יישא הנתבע בהוצאות התובע בסך 200 ₪.
20
- 21 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.
22
- 23
24
25 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
26 בקשת רשות ערעור כדין.
27
- 28 ניתן היום, י"א טבת תשפ"ב, 15 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.
29

רבקה גלט, שופטת

30
31

